

Глава 69.

За ересь-тѣ на иконоборци-те.

Леонз Ісаврійскій, за коены-те си добрины, ста на самодержецз вѣз лѣто отъ Хрїста седмстотань и шеснадесато. Той вѣз десетѣ-тѣз годинѣ на царствованїе-то си начна да дѣма, че поклоненїе-то на икони-те є идолослѣженїе, и заповѣда да ги свѣлатъ отъ церкви-те, за което сѣ и наименова иконоборецз. И понеже патрїарх-атъ Константинопольскїй Германъ сѣ постара да мѣ докажи, че поклоненїе-то на скаты-те икони не є идолослѣженїе, но че почестъ-тѣз, кои-то имъ приносятъ Хрїстіани-те, относѣ на пѣрообразїе-то; и че є той обычай осталъ вѣз церквѣ-тѣз отъ Апостолско-то време, да приносятъ вѣрни-те честь на икона-та Исѣуз Хрїстова Спасителя нашего, и на Богородица Марїа; царь-атъ сѣ разгнѣва на него, и го испѣди отъ Патрїаршество-то, и постави единомысленик-атъ си Анастасїа. Иконоборци-те отфѣлаха не само икони-те, но и свѣщени-те сосѣды, кои-то вѣха окръжени сѣ злато и сребро; и гораха мощы-те на свѣтїи-те, и имъ зимаха кокчезы-те. А Леонъ изгори и библиотекѣ-тѣз, заедно сѣ обитающы-те вѣз неѣ дванадесѣтъ ученицы и учитель-атъ имъ, кои-то вѣха учени челоувѣцы и мѣдри, за кое-то Папи-те Григорїй В. и Григорїй Г, толкова противѣ стоаха на тогова за свѣты-те икони, цѣто соборно проклеха и него и единомысленицы-те мѣ, и мѣ не пратиѣ нито